

Sag, thi de forffjellige Momenter, han fremdrog, havde efter min Opfattelse overmaade lidt med det eventuelle Handelsdirektorat at gjøre. Han dvælede særlig ved Toldreformen, men Toldreformen vil jo ikke komme til at fortære under det eventuelle Handelsdirektorat. Toldreformen hører jo under Finantsministeriet, og det vil væsentlig være Generaltolldirektøren, som vil faae den afgjørende Indflydelse paa denne Sag fra Regjeringens Side, medens Handelsdirektøren, som jo skal høre under Indenrigsministeriet, paa dette Omraade i alt Fald kun kunde blive en enkelt raadgivende Faktor blandt flere. Seg vilde med Hensyn til en Toldreform ganske vist lægge Vægt paa, at man ogsaa havde en saadan sagtyndig Faktor, som allerede i selve Regjeringen kunde gjøre sin Indflydelse gjældende, men det er ikke med Hensyn hertil, at denne Institution skal stables. Det, der er Tale om, er netop at staafe Handelsinteresserne en Repræsentation i Regjeringen, saaledes at disse for hele Samfundets og hele Landets Udvikling betydningfulde Interesser kunne blive behørig varetagne, og at man ikke i Regjeringen skal staa uden den specielle Sagkundskab, som er nødvendig for at vise disse Interesser den fornødne Omhu og Sagkundskab, som man ikke kan vente eller forlange af de Mænd, i hvis Hænder Ledelsen af disse Spørgsmaal nu bliver lagt, fordi deres Hovedopgave ligger paa ganske andre Omraader, naar man i første Linie forlanger en Sagkundskab af dem, der gaar i ganske andre Retninger. Den ærede Ordfører udtalte dernæst som Begrundelse af sin Paastand om, at det var rent finantsielle Betragtninger, der havde ledet Flertallet, at der ikke var Penge nok i Statskassen, det vil sige, at man ikke vidste, om der var Penge nok i Statskassen til, at man kunde tilstaa disse forffjellige Bevillinger, fordi der forestod en stor Del Reforme, hvis finantsielle Betydning og Grund man endnu ikke ret kunde vurdere, saa det var vanskeligt at se, om man vilde faae Penge nok til disse Reformers Gjennemførelse, naar man nu lagde Beslag paa Statskassens Midler i det Omfang, som er foreslaaet her paa Finantsloven. Seg skal dertil bemærke, at de fleste af de Bevillinger, som der her er Tale om, ikke ere permanente Bevillinger, som gaa igjennem Aar for Aar paa Finantsloven. Det er for en stor Del netop Foranstaltninger, som skulle gjennemføres enten helt i dette enkelte Finantsaar eller dog kun gaa gjennem nogle faa Finantsaar, i hvilke der vel desværre ikke er megen Udsigt til at faae disse paa-pegede Reforme gennemførte. Der er altsaa neppe nogen Fare for, at man ved nu at

bevilge Penge til disse Foranstaltningers Gjennemførelse skulde berøve Statskassen de fornødne Midler til at gennemføre de andre forestaaende Reforme. Dertil kommer, at jeg oprigtig talt ikke ganske forstaaer dette Argument fra den ærede Talers Standpunkt; thi da vi i Foraaret forhandlede om den Toldreform, som den ærede Ordfører dvælede en Del ved, havde Flertallet i denne Sal ikke nogensomhelst Betænkning ved at tilveiebringe en permanent Nedgang i Statsindtægterne med mange Millioner, en Nedgang, der vilde blive permanent og derfor netop kunde blive farlig for Gjennemførelsen af de forestaaende Reforme. Da vilde det ærede Flertal og dets Ordfører ikke tillægge Hensynet til disse forestaaende Reforme en saadan Vægt, at man af den Grund skulde undlade at opgive helt og for bestandigt Indtægter for Statskassen. Nu derimod vil man lægge en saadan Vægt paa disse Reforme, at man skulde undlade i Mellemtiden, indtil Reformerne ere gennemførte, at benytte de Penge, som utvivlsomt findes i tilstrækkelig Mængde i Statskassen, til Gjennemførelse af de Foranstaltninger, hvorom her er Tale. Den ærede Ordfører sagde dernæst, at der var heller ikke Penge nok i Samfundet, idet vi gif alvorlige Tider i Møde i økonomisk Henseende. Det er muligt, jeg er selv tilbøielig til at tro, at de nærmest kommende Aar maatte ikke ville blive saa gunstige som flere tidligere Aar, men det forekommer mig, at naar man vil se ret paa de Krav, som der her er Tale om paa Finantsloven, vil dette Moment maatte nærmest tale for, at man skulde inødefomme de forlangte Bevillinger. Der er fra Mindretallets Side i selve Betænkningen peget paa, at der, netop paa et Tidspunkt, da Varepriserne have været nedadgaende og ere lave, er al Grund til at benytte Diebliffet til at gennemføre en Del af de Foranstaltninger, som der her er Tale om, navnlig Byggeforetagender. Det har jo ogsaa vist sig desværre i den seneste Tid, at der i Amerika, i England og Frankrig begynder at vise sig Arbejdsløshed, som navnlig i Amerika har antaget et betydeligt Omfang, og det er vist desværre ikke umuligt, at noget Saadant ogsaa efterhaanden kunde komme frem her i et større Omfang; netop under disse Omstændigheder finder jeg det meget ønskeligt, at man benytter Forholdene til at gennemføre de mange og store Byggeforetagender, som ere bragte i Forslag paa dette Finantslovsforslag, og som altsaa netop helst maa udføres paa en Tid, da Materialet er billigt, og da det er ønskeligt at staafe Arbejderne Bestjæftigelse. Der er paa denne